

Bilim, Sanat, Teknik ve Endüstri Dergisi · Scientific, Art Technical and Industrial Journal

Seramik

TÜRKİYE

Mart - Ağustos 2015
March - August 2015

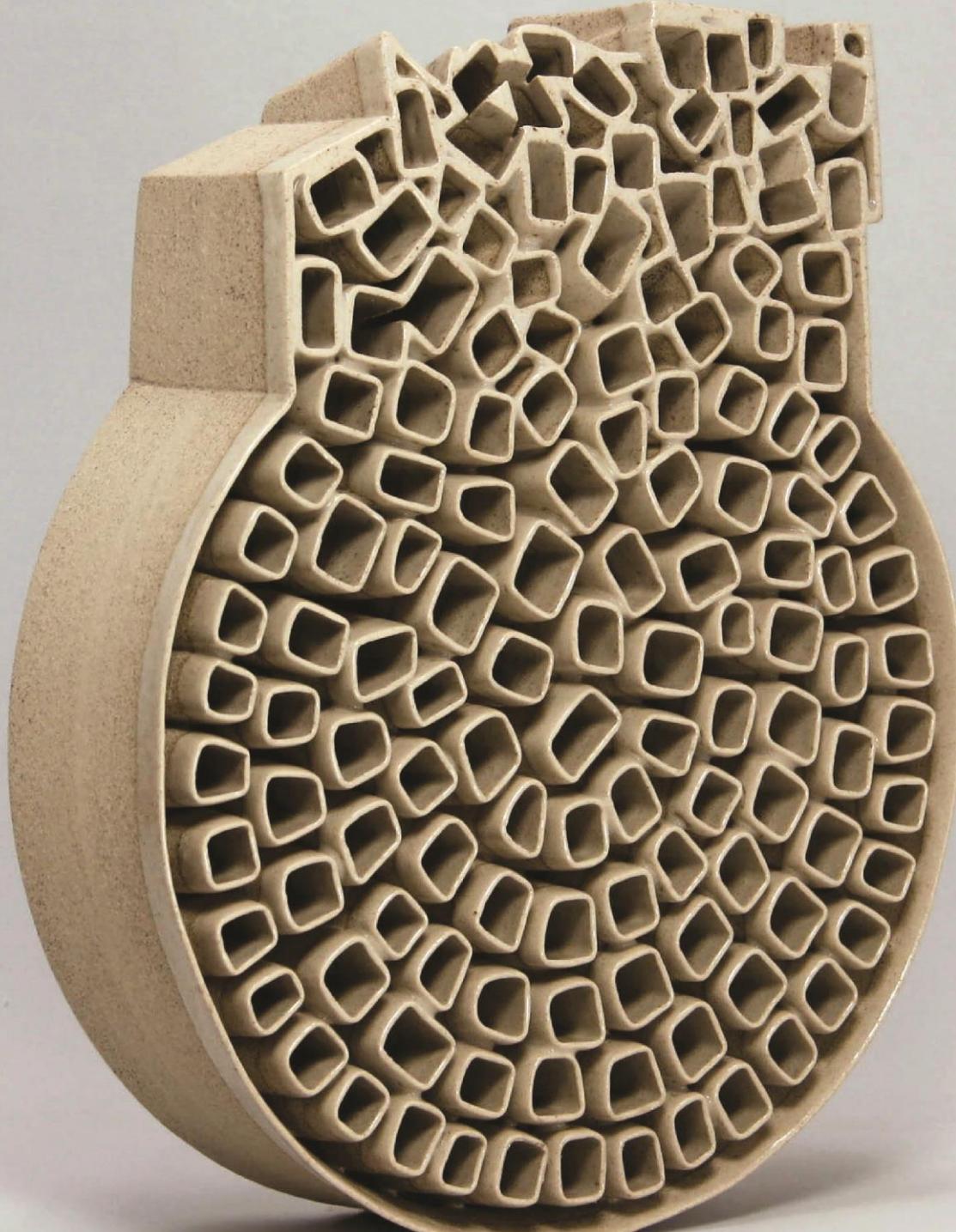
No: 47

ISSN 1304 - 6578

Ücretsizdir / Free of Charge

Türkiye Seramik Federasyonu Dergisi

Journal of Turkish Ceramic Federation

SERAMİK SANATÇISI HASAN ŞAHBAZ İLE SÖYLEŞİ...

INTERVIEW WITH CERAMIC FINE ARTIST HASAN ŞAHBAZ...

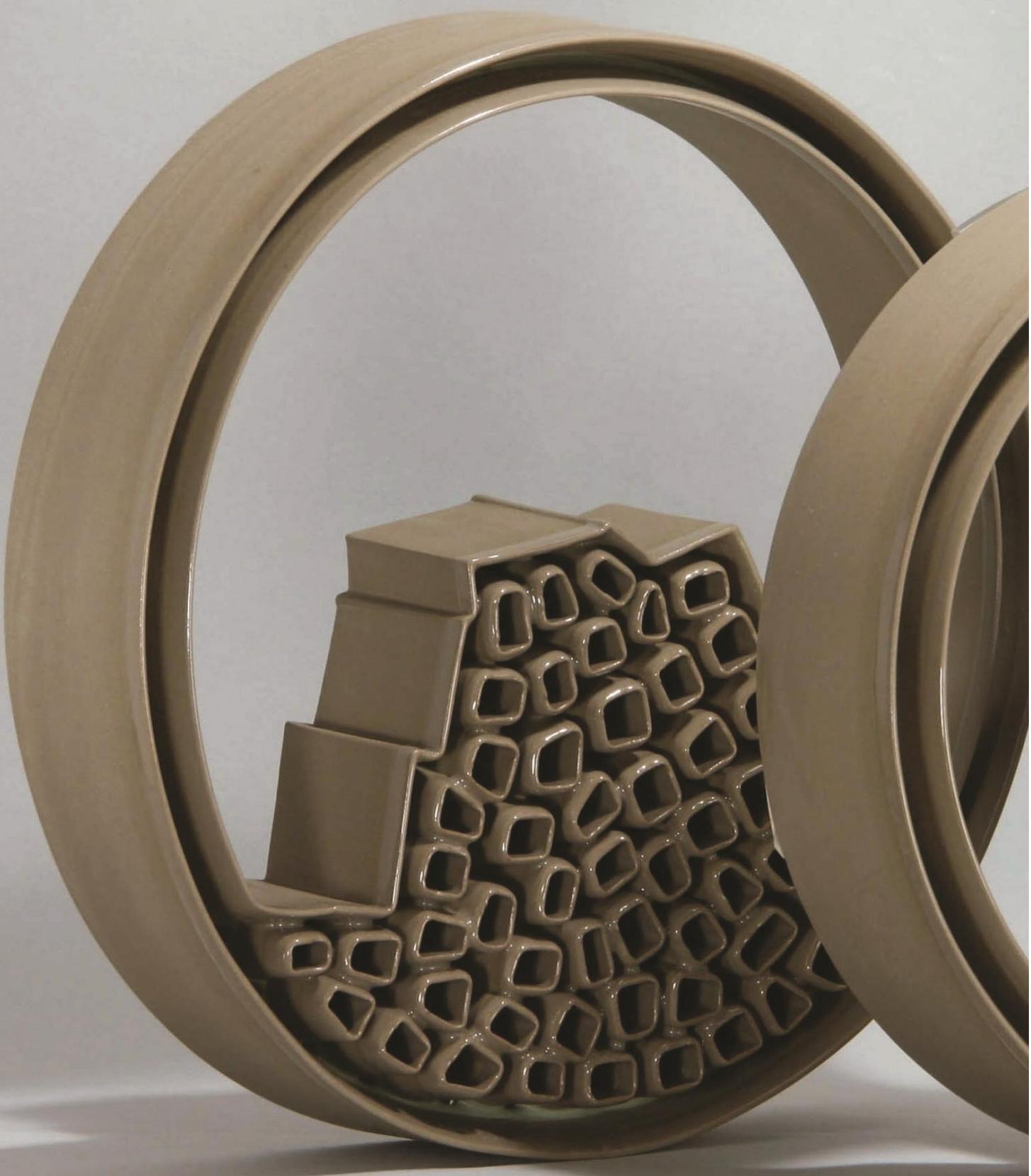
HAMIYE ÇOLAKOĞLU'NUN ARDINDAN... / IN MEMORIAM: HAMIYE ÇOLAKOĞLU...

MSGSU-VITRA SERAMİK SANAT ATÖLYESİ ÇALIŞMALARI

MSGSU-VITRA CERAMIC ART WORKSHOP ACTIVITIES

SERAMİK ARAŞTIRMA MERKEZİ'NİN 2014'E KATTIKLARI

CERAMIC RESEARCH CENTER'S CONTRIBUTIONS TO 2014

Seramik Sanatçısı
**Hasan
Şahbaz**
ile söyleşi...

Interview with
Ceramic Fine Artist
**Hasan
Şahbaz**

Bülent TATLICAN

Hasan Şahbaz, 1975 yılında Akşehir/Konya'da doğdu. 2001 yılında Anadolu Üniversitesi GSF Seramik Bölümünde Lisans eğitimini tamamladı. Aynı yıl Afyon Kocatepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Seramik Bölümüne Öğretim Görevlisi olarak atandı. 2006 yılında Anadolu Üniversitesi SBE Seramik Ana Sanat Dalında Yüksek Lisans eğitimini tamamladı. Ulusal ve uluslararası birçok etkinlikte yer alan sanatçı, 100'den fazla karma ve yarışmalı sergiye katıldı. Özel ve kamu koleksiyonlarında eserleri bulunan sanatçı yurtiçinde 7 kişisel sergi açtı. Hasan ŞAHBAZ'ın TRT Seramik Yarışması ve Devlet Resim Heykel Yarışmalarında almış olduğu Başarı Ödülleri başta olmak üzere 9 ödüllü bulunmaktadır. 2001 yılında Afyon Kocatepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Seramik Bölümünde başladığı görevine halen yürütmektedir.

Hasan Şahbaz was born in Akşehir/Konya in 1975. He completed his Undergraduate Studies at Anadolu University FFA Ceramics Department in 2001. In the same year, he was appointed as Instructor to AfyonKocatepe University Faculty of Fine Arts Ceramics Department. In 2006, he finished his Master's Studies in Anadolu University SBE Ceramic Main Arts Discipline. The artist, participating in many national and international events, participated in more than hundred mixed and competition exhibitions. The artist, with works in private and public collections, held 7 solo shows domestically. Hasan ŞAHBAZ has 9 awards lead by the achievement awards in TRT Ceramic Competition and State Paintings and Sculptures Competitions. He has been pursuing his assignment started in 2001 in Afyon-Kocatepe University Faculty of Fine Arts Ceramics Department .

Bize eğitim hayatınızdan söz eder misiniz?

İlköğretim, ortaokul ve lise eğitimimi Akşehir'de tamamladım. 1997 yılında Anadolu Üniversitesi GSF Seramik Bölümünü kazandım. 2001 yılında mezun olduktan bir ay sonra Afyon Kocatepe Üniversitesinde kurulma aşamasında olan GSF Seramik Bölümünde Öğretim Görevlisi olarak göreveye başladım. 2006 yılında Anadolu Üniversitesi SBE Seramik Anasenat Dalında "Modern Seramik Sanatında Minimalizm" başlıklı tezimle yüksek lisans eğitimimi tamamladım. Sanatta Yeterlik sınavlarında ön şart olarak dayatılan yabancı dil sınavı baraj puanı nedeniyle akademik eğitimim yüksek lisans eğitimi ile sınırlı kaldı.

"Sanatta Yeterlik" başvurusunda "yabancı dil yeterliliği" ön şart olmamalıdır. Yabancı dil bilgisi bireysel artı bir durumdur ve o puanı sınavlarda ön şart yerine makul oranda yüzdelik puan katkılarıyla değerlendirilmelidir. Sanat gibi özel bir alanda dayatılan bu kural, daha önceki yıllarda ALES puanı şartının kaldırılarak olumlu sonuçların aldığı akılçılıcık çözümlere benzer biçimde ivedilikle gözden geçirilmelidir. Kendi alanında başarılı bir şekilde sanat uğraşı veren, uluslararası platformlarda çalışmalarıyla kendini ispat etmiş, eğitimi kimliğinin gereklilerini yerine getiren ve kendini geliştirmek isteyenlerin, üst düzey gramer bilgisine boğulmuş bir yabancı dil test sınavında başarı sağlayamamalarına bağlı olarak, akademik eğitimlerinin öününe tıkanması ve birçok özlük hakkından mahrum bırakılmaları acil çözüm bekleyen bir sorundur. Sadece bir belge üzerinde yeterli yabancı dil puanı alınamamış olması nedeniyle iyi bir eğitimi akademisyen olunamayacağı düşüncesi gözden geçirilmeli, eğitimde fırsat eşitliği ilkesine aykırı olan bu probleme "adil" ve "akılçılıcık" çözümlerle yaklaşılmalıdır.

Ödüllü bir sanat geçmişiniz var. Günümüze kadar hangi ödüllere layık görüldünüz? Bize sanat hayatınızdan söz eder misiniz?

Lisans 3. sınıf öğrencisiyken yapmış olduğum "Sınırlı Yaşamlar" isimli düzenleme ile 2001 yılında 1. TRT Resim ve Seramik Yarışmasında ve aynı yıl bu düzenlemenin devamı nitelikinde olan "Diriliş" isimli düzenlemem ile 62. DRHY Seramik Dalında "Başarı Ödülü" aldım. Henüz 4. sınıf öğrencisi olarak ulusal çapta kazandığım bu iki büyük ödül günlerde bana büyük bir motivasyon olmuştur. Mezuniyet sonrası görevye başladığım ilk yıllar, lisans döneminde başladığım seramik düzenlemeler ve çalışmaktan her zaman büyük keyif aldığım ve önemdediğim çömlekçi tornasıyla yoğun çalışma dönemleri olmuştu ve o çalışmalarıyla Altın Testi ve Devlet Resim Heykel Yarışmalarında birçok ödül almıştım. Bu ödüllerin yanı sıra kişisel Sergilerim ve katıldığım ulusal-uluslararası düzeyde yarışmalı-jürili sergilerde çalışmalarımın kabul görmesi ve aldığım olumlu eleştiriler, çalışmalarımı özgürlük ve yenilik noktasında konumlandırmamda bana her zaman yol gösterici olmuştur.

Could you tell us about your education?

I completed my primary, middle school and high school education in Akşehir. In 1997, I won the entrance exams of Anadolu University FFA Ceramics Department. One month after graduating in 2001, I started as lecturer in FFA Ceramics Department which was being set up at AfyonKocatepe University. I completed my graduate studies with my thesis entitled "Minimalism in Modern Ceramic Art" in Anadolu University Social Sciences Institute Ceramic Main Art Discipline in 2006. My academic studies remained at master's level because of the foreign language examination criterion introduced as a prerequisite for art proficiency exams.

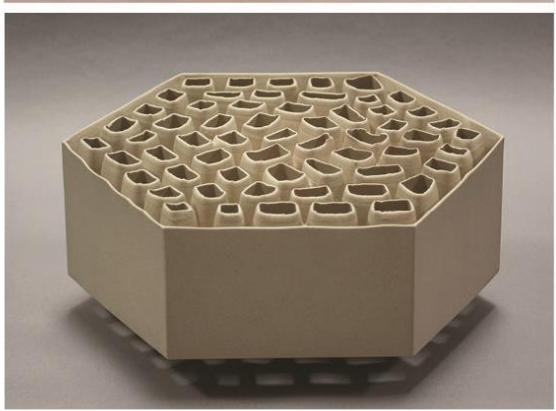
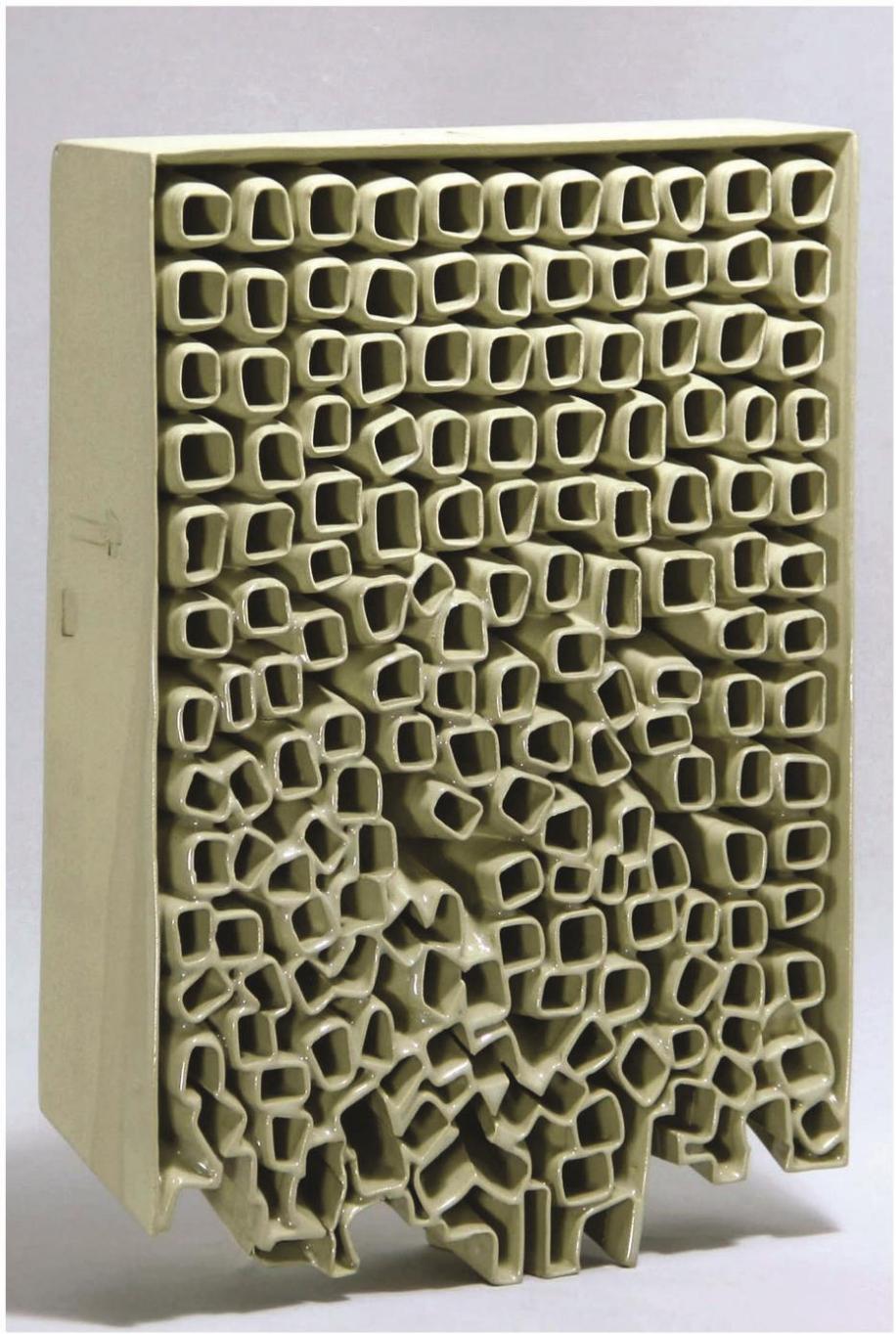
"Foreign language proficiency" should not be a prerequisite in "Art Proficiency" application. Foreign language proficiency is a plus individually and should be assessed on percentage basis reasonably instead of being a prerequisite in exams. This rule enforced in a private area like art should be re-considered in a manner similar to the rational

solutions from which positive results were obtained by elimination of the ALES points criteria urgently. It is a problem waiting for an urgent solution that those who have been dealing with art successfully in their own fields, proven themselves with their work internationally, who fulfill the requirements of the identity of an educator wishing to improve themselves are precluded from further academic studies and are deprived of numerous benefits just because they are not successful in a high level foreign language test which is overwhelmed with gramer. The idea that one cannot be a good educator-academician just because one has not obtained an adequate foreign language score just on one document should be reconsidered, and "fair" and "rational" solutions must be brought to this problem which is in violation of the equal opportunity principle in education.

An art history full of awards. Which awards were you found worthy of so far? Could you tell us about your art life?

In 2001, I won the "Achievement Award" in ceramic discipline in 1st TRT Paintings and Ceramic Competition with my work "Limited Lives" I created when I was a junior. In the same year, I won the "Achievement Award" in 62nd DRHY Ceramic Discipline with my work entitled "Reincarnation" which was the continuation of the previous one. These two major awards I won at national level as a senior were a great motivation for me. The first years I started working after graduation were times when I got great pleasure from working with the potter's wheel I found so important beside the ceramic works I started in my undergraduate period; and I won numerous awards at Golden Jug and State Paintings and Sculptures Competitions with those. In addition to those awards, my solo shows and acceptance of my works to national-international level competition-juried exhibitions I participated in, and the positive criticism I received have guided me in positioning my works in

Seramikle tanıştığı 18 yıl oldu. Son 14 yılda "Öğretim Görevlisi" akademik unvanıyla fazla uluslararası etkinlikte çalışmalarımla yer aldım. Ulusal düzeyde 9 ödül aldım, 7 kişisel sergi açtım ve yine ulusal-uluslararası düzeyde birçok etkinliğe davetli sanatçı olarak katıldım. Bu etkinliklerin tümü akademisen kimliğini olumlu yönde besleyerek eğitimci olarak gelişime önemli katkılar sağlamıştır. Son dönemlerde Faenza ve Westerwald Seramik Yarışmaları, Manises, Cluj ve Gyeonggi Seramik Bienali gibi dünya çapında tüm seramikçilere açık olan uluslararası etkinliklerde çalışmalarımın kabul görmesinden dolayı mutluyum.

Yıllardır çok samimi ve ciddi bir biçimde hem emek hem de düşünce olarak yoğun caba verdiğim seramik çamuru ile birbirimizi şekillendiriyoruz. Sanatın içinde bir hayatım olduğum, hep "yeni" düşüncenin peşinde olduğum ve üretebildiğim için kendimi şanslı正在說。

Çalışmalarınızı anlatır misiniz? Eserlerinizde nelerden esinleniyorsunuz?

Yaşamınıza dokunan olumlu-olumsuz her şey esin kaynağınız olabilir. Önemli olan sizi etkileyen konuları ne kadar içselleştirdiğiniz ve onu en doğru ifade edecek teknikleri, biçimleri yakalayıp ne kadar özgün bir anlatım dili oluşturduğunuzdur. Eseri özgün kılan, konuya içerik olarak ifade biçiminde yakaladığınız orijinal yaklaşım ve yaptığınız buluşlardır.

Son on yıldaki çalışmalarımı baktığında birbirini destekleyerek yol alan çalışma dönemlerimin olduğunu görebiliyorum. 2005 yılında ikinci kişisel sergim ve tez dönemine denk gelen ve doğadan izler taşıyan soyut-özgün form ve yüzey çalışmalarımın, doğada binlerce yıllık sürece yayılan tektonik hareketler sonucunda yer kabuğunu oluşturan kayaç ve toprak katmanlarının üst üste binerek, sıkışarak, büükülerek, kırlarak oluşturduğu çizgisel dokuların etkisinde gerçekleştiğini söyleyebilirim. 2010 yılında, Mekanlar-Sınırılar serisi kentlerin yerleşim alanlarına, şehir planlarına, mimari yapılara göndermeler yapan, olası herhangi bir kentin topografik verilerine tepeden bir göz kirpmaya olarak değerlendirebilir. Bu çalışmaları takip eden 5. kişisel sergimin hazırlığı sürecinde Mekan ve Sınır kavramlarına minyatür figürlerin eklendiği "Mekanlar-Sınırılar-İnsanlar" serisi oluştu. Bu seri ile birlikte hep aklımda olan ama daha önce hiç denemediğim PaperClay teknigi ile (kağıt kataklı seramik çamuru) çalıştım. Mimari yapıları oluşturan "duvar" elemanın ilk örnekleri olan kerpiç duvarların dokularını yakaladığım paperclay teknigi bu konuya tam uymuştu. Bireyler arasında ekonomik-sosyal statü belirleyicisi haline gelen yapıların temel elemanı olanduvarların, mekanları sınırlayan, bölün, çevreleyen, örtün yapısıyla adeta bir metafora dönüşmesinden hareket ederek, ben de bu çalışmalarında "barınak" kavramını simgeleyen, üstü açık dört duvardan oluşan yapıların ve labirentlerin içinde, çevresinde günümüz yaşam koşulları içinde var olma savaşı veren ve tek tip haline gelen insan-

have been shaping each other. I find myself lucky that I have a life within art, that I always pursue "new" ideas that I can create.

Could you tell us about your works? What inspire your works?

Positive-negative; anything that touches your life may be your inspiration. What's important is to what extent you absorb the topics which affect you and how original a language of expression you create capturing the techniques and forms which will express them best. What makes a work original is the original approaches you capture in the style of expression in terms of content and the inventions you make. Looking at my work in the last decade, I can see that there are periods covering a distance supporting each other. I can say that my abstract-original form and surface works corresponding to my second solo show in 2005, and my thesis period bearing traces of nature, have been created under the impact of the linear textures formed by overlapping, tightening, bending and breaking of rock and earth layers, forming the layers of earth's crust as a result of tectonic movements spreading over millennia. My Spaces-Boundaries series of 2010 may be seen as

an overhead blink to the topographic data of any city with references to the areas of settlement of cities, urban plans and architectural structures. The "Spaces-Boundaries-People" series where miniature human figures were added to, the space and boundary concepts were featured during the preparation of my fifth solo show following these works. With these series I worked with Paper Clay technique which had always been in my mind, but which I hadn't tried before. The paper clay technique, with which I captured the textures of adobe walls, the first specimens of the "wall" element forming architectural structures, was exactly what was needed for this topic. Walls are transformed into a metaphor limiting, dividing surrounding and covering spaces as the basic element of buildings which have become a status identifier economically-socially among individuals. So in these works, I used a seal print of miniature male and female figures with references to human beings fighting to exist under today's living conditions, becoming uniform, in an around buildings and labyrinths with open

lara göndermeler yapan kadın ve erkek figürlerini minyatür ölçekte mühür baskılar yaparak kullanmıştım. Arkeoloji çalışmalarında geometrik bir düzene göre kazılan açma duvarları ile ortaya çıkarılan yerleşim yerlerinin duvarlarının birbirleriyle kesişmesiyle oluşan geometrik planlarda bu çalışmalarımda yer alan diğer bir konu olmuştu.

İki yıldır çalıştığım ve "Organik-İnorganik Objeler" olarak isimlendirdiğim son dönem çalışmalarımın daha önce kullandığım "duvar" olgusu daha soyut bir anlatım biçimine ve yeni bir teknik dile dönüştürülmüşdür. Bazen organik bazen de geometrik bir düzleme kurguladığım duvarların içerisine küçük ölçekli odacıklar-hücreler oluşturan birimleri çok yoğun biçimde istif yapıyorum. Bu sıkıştırılmış organik birimlerin kendilerini sıkıca saran ve sınırlandıran dış duvar ile kurdukları diyaloglar üzerinden "yenî" çalışmalar yapıyorum. Her çalışma dönemimde bir öncekinden beslenerek, bir seriden bir diğerine evrilerek yol alıyorum. Özgünlüğün, bireysel buluşlardan geçtiğini ve herkes tarafından bilinen, kullanılan bir teknikte, size özel tavır tavırlar ortaya koyabildiğiniz ölçüde farklılık yaratabileceğinizi düşünüyorum. Bu nedenle teknik çözümlemelerle şaşırın, düşündürün çalışmaları önemsiyorum.

Her sanatçının kendine özgü bir tarzı vardır, sizin belirli bir tarzınızın oluştuğunu düşünüyor musunuz? Tarzını beğendiğiniz sanatçılar kimlerdir?

Yaptığım çalışmaların içeriği ve tekniğinden daha çok, tekrara düşmemek adına gösterdiğim çabanın benim tarzım olduğunu söyleyebilirim. "Yeni" olanı bulmayı sanat anlayışınızdan çıkarırsanız geriye ne kalır? Yıllarca aynı teknigue-konuya, anlatım biçimine taklit kaldığınızı görürsünüz. Bu hesaplaşılması zor bir durum bence. Bir şey yakalayan, bir teknik bulan, bu benim teknliğim, benim çizgim, tarzım diye sımsıkı sarılıp yıllarca benzer işler yapıyor ve bırakmaya korkuyor adeta. Kendini tekrarlayan işlerle işçilik-amelelik yapıp-yaptırıp sunuyor. Sunu düşünmelisiniz, bulduğunuz her ne ise(teknik, konu, biçim, dekor, sir vs.) sonsuz üretim alternatifleri vardır zaten, hepsini yapmaya bir ömr yetmez.Sol Lewitt'in "Kavramsal Sanat Üzerine Paragraflar" kitabında söylediğimi gibi "Fiziksel hale gelen her sanat eseri için fiziksel olmayan birçok varyasyon vardır". Önemli olan bu sonsuz alternatifler içinden doğru olanları yakalamaya çalışmaktadır. Başka, yeni orijinal fikirler bulmak gereklidir? Eğer iyi bir fikir bulursan sonrası oyun halidir. Hal böyleyken yeni yeni oyuncular keşfetmek yerine yıllarca aynı oyunu oynamak niye? Ben, üretken olan sanatçı-tasarımcıların aklı hitap eden tasarımlarını değerli buluyorum, onlardan besleniyorum.

Seramik sizin için nasıl bir anlam taşıyor?

Seramik, diğer sanat disiplinleri gibi "kendini ifade etme" yollarından bir tanesidir. Seramigi çok yüceltmeyi ona çok özel anımlar yüklemeyi biraz abartı buluyorum. "Seramiksiz yaşayamazdım" diyemem, ama çizmeden, üretmeden duramazdım diyebilirim. Resim veya Heykel

tops and made up of four walls, depicting the concept of "shelter". These works were part of the new geometric plans formed by intersection of settlement walls unearthed in excavations carried out in a geometrical order in archaeological work. The "wall" phenomenon I had used previously took on a more abstract style of expression and technical language in my recent period endeavors I call "Organic-Inorganic Objects" on which I have been working for two years. I intensively pile units forming small scale chamberettes-cells inside the walls I set up sometimes in an organic or sometimes geometrical order. I try to do "new" works

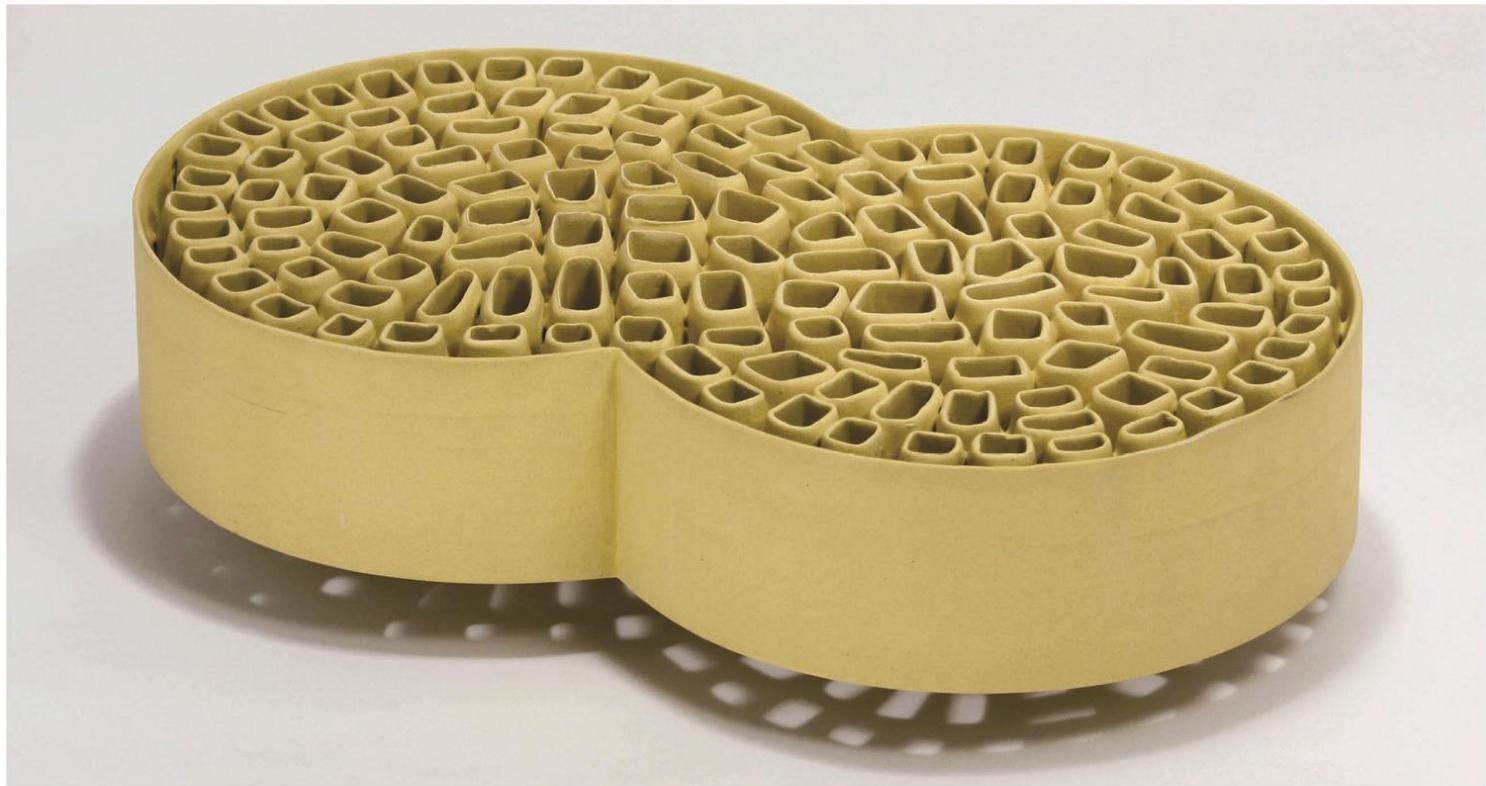
through the dialogues set up by these compacted organic units with the external wall tightly embracing and containing them tightly. I go on my way nurtured in my each work period by the previous one, evolving from one series to the next. I think that originality is a result of individual inventions, that a difference can be created to the extent of your own style in techniques known and used by everyone. Therefore, I emphasize surprising, thought revoking works using technical analyses.

Each artist has his own style. Do you think that you have a certain style? Who are the artists the styles of whom you like most?
I can say that rather the content and technique of my works, my efforts not to repeat myself is my style. What's left over if you subtract finding what's "new" from your understanding of art, you would see that you would be stuck with the same technique-subject, the same style of expression. I think this is a situation hard to reckon with. Whoever captures something finds a technique, embraces it, saying it is my technique, my style, keeping on producing similar works over the years, almost being scared to abandon. It performs-causes to be performed labor-manual jobs with works reiterating themselves. You should think whatever it is you have found (technique, subject, form, décor, glaze etc.), it already has countless production alternatives. One life is not enough to do them all. As Sol Lewitt says in his book, "Paragraphs on Conceptual Art", there are many non-physical variations for all physical art works". What's important is trying to capture the right ones among these infinite number of alternatives. You have to find other new original ideas. If you find a good idea, the rest is a play. When this is the case, why stage the same play through the years instead of discovering new ones? I find intellectual designs of productive artist-designers valuable, I'm nurtured by them.

What does ceramic mean for you?

Like other art disciplines, ceramic is one of the ways to "express yourself". I find it an exaggeration to exalt ceramic, charging it with very special meanings. I can't say "I couldn't do without ceramic" but I can say that I couldn't do without drawing, producing. Perhaps I could

bölümünü kazanıp yaşamıma öyle de devam edebilirdim belki. Çünkü her sanat disiplini bize kendimizi ifade etme yollarını sunar ve siz han- gisinde fırsat bulmuşsanız onda anlatırsınız kendinizi. Anlatacağınız, söyleyeceğiniz bir şeyleriniz ve yeteneğiniz de varsa bunu resimle de yaparsınız heykelle de, grafiti ile de anlatırsınız müzikle de, ya da şiirle. Yeter ki anlatacak, paylaşacak bir şeyleriniz olsun. Sonuç olarak her sanat disiplini kendine özeldir ve zordur, çözülmesi gereken problemleri, üstesinden gelinmesi gereken teknikleri vardır.

Ülkemizdeki seramik eğitimini, diğer ülkelerle kıyasladığımızda nerede görüyorsunuz?

Sayıları oldukça fazla olan Seramik bölümlerimiz, hem teknik-akademik donanımları hem de öğrenci profilleri açısından değişkenlik göstermektedir. Bu bölümlerin çoğu hala teknik-akademik altyapı oluşturma çabası verdiği için kıyaslama içine almak objektif olmayacaktır. Köklü 4-5seramik bölümümüz her türlü imkanlarıyla diğer ülkelerdeki eğitim kurumlarıyla yarışır durumdadır. Avrupa eğitim sistemine akreditasyon sürecinde, sadece derslerin saat ve kredisi ile oynayarak kağıt üzerinde uyumlantırma çabalarının sonuçlarını da ilerleyen yıllarda hep birlikte göreceğiz. Son yıllarda, ülkemizdeki seramik eğitiminden gelen yeni nesil genç akademisyenlerin yurtdışı etkinliklerde sıkça kendilerini gösterebiliyor olmaları ülkemizdeki seramik eğitiminin iyi olduğunu bir göstergesi olarak görülebilir. Sonuç olarak biz profesöründen araştırma görevlisine kadar, akademik unvan egosundan uzak, ortak akla önem veren bir akademik yaşamı içselleştirdiğimiz zaman, eğitim seviyemizin yetişmeye, kıyas yapmaya çalıştığımız ülkeler ile aynı seviyeye kendiliğinden ulaşacağını görebilmeliyiz.

Ülkemizde Seramik Sanatı hak ettiği değeri görüyor mu? Bu konuda düşünceleriniz nelerdir?

Bir şeyin değer görmesi için önce o bilincin olması - oluşturulması gerekiyor. Bu doğrultuda ülkemizdeki en tutarlı ve halk ile seramiki buluşturan o bilinci aşılan, toplantı ve kongre salonlarına veya bir seramik bölümünün atölyelerine sıkışık kalmadan bulunduğu bölgeyle, halkınla kucaklaşan somut işler ortaya koyan ve okul niteliği kazanan etkinlik Uluslararası Eskişehir Pişmiş Toprak Sempozyumuudur. Ülkemi-

go on my lifewinning the paintings or sculptures department too. Each art discipline offers us ways to express ourselves. On whichever one you find your opportunity, that's where you express yourself. If you have something to say and if you have talent, you can do this with paintings, sculptures or graffiti, music or poem. As long as you have things to tell, to share. In conclusion, each art discipline is specific and hard. It has problems to be solved, techniques to overcome.

Where do you see the ceramic education in our country compared to other countries?

Our ceramic departments of quite a large number in fact, verify both their technical-academic equipment and also student profiles. Most of these departments are still endeavoring to form their technical-academic infrastructure; that's why it will not be an objective evaluation if we do a comparison. Our 4-5 established ceramic departments may compete with the academic institutions in other countries, with all their facilities. In our orientation accreditation process for European Education System, in the next years we will be able to see if we can achieve successful results of harmonization merely with changing the courses' hours and credits.

In recent years, our seeing the new generation young academicians who are products of the ceramic training in our country, showing up frequently in international events, may be seen as yet another indication that the ceramic education in our country is pretty good. As a result, when we assimilate an academic life distanced from the ego of academic title, committed to commonsense from professors to research assistants, we must see our education level will automatically go to the same level as the countries we're trying to be compared with.

Does Ceramic Art in our country get what it deserves? What do you think about this?

For something to be worthy, first that awareness must be created. Accordingly, the most consistent event in our country is International Eskişehir Fired Earth Symposium which brings people and ceramic together, which instills that awareness, producing concrete works embracing its own region and people, without being confined to conference or convention halls or the workshops of a ceramic department.

zin ilk seramik parkının oluşumunu sağlayan ve sayısı 100'e yaklaşan seramik heykellarıyla kentin içinde, halkın arasında yaşamaktadır. Başka bu kadar canlı, somut örnek hatırladığım kadariyla yoktur. Diğer yapılan ve çok emek verilen etkinlıkların büyük çoğunluğu halktan uzak, akademik platformlarda başlayıp bitmektedir. Seramik sergileri ise çoğu galerinin bile uzak durduğu bir alandır. Dolayısıyla ne zaman ki ülke genelinde anaokulu ve ilköğretim çağında çocuklarımız müzelerde, sergilere görmeye başlar ve sanat bilincini aşırlarız ancak o zaman sanatın her alanı ülkemizde hak ettiği değeri görmeye başlayacaktır. Umarım ülke olarak o bilince ulaşabiliriz.

Hem eğitimci hem de sanatçı olarak ülkemizdeki Seramik sanatının akademik ve sanat boyutıyla ile ilgili düşüncelerinizi öğrenebilir miyiz?

Önce bir durum tespiti yapmak istiyorum. Ülkemizde akademisyenlikle organik bağları olmayan kendi özgün tavriyla varlığını sürdürden seramik sanatçısı sizin neredeyse bir elin parmakları kadar az olduğunu, Seramik Sanatımızın zenginleşmesinin daha güçlü olmasının önünü tıkayan bir durum olarak görüyorum. Ülkemizde Seramik Sanatının -birkaç özel örnek dışında- neredeyse tümüyle akademisyen kimliğine sahip seramikçiler tarafından icra ediliyor olmasını işin doğasına aykırı buluyorum. Türk Seramik Sanatına katkı sağlayan bağımsız seramik sanatçıları ve akademisyen seramikçiler arasındaki orantısız bu durum bizi "akademisyen-seramikçi" tekelleşmesine doğru götürmekte ve Seramik Sanat üzerinde tümüyle akademik camianın hakimiyet kurmasına neden olmaktadır. Diğer ülkelerde durum böyle değildir. Türk Seramik Sanatı çok acilen "akademisyen - seramikçi" tekelinden kurtulmalı, "sanatçı" kimliğini öne çıkarılmış sanatçı-akademisyenlerin öünü açılmalı, bireysel sanatçı atölyeleri desteklenmeli ve bağımsız sanatçıların sayılarının artması için teşvik edici projeler geliştirilmelidir.

Akademik zorunluluklar ve puan toplama telaşıyla özgünlükten, yenilikten ötürü verilerek kuramsal yaklaşımardan uzak açılan sergilere daha çok teknoloji ağırlıklı olarak yapılan yayınlar (bildiriler, makaleler vb.) nedeniyle, teknolojisi-bilimi, gelenekselligi-işlevselligi, dekoratifliği, ve sanat-zanaat noktasında zaten bıçak sirtında ince bir çizgide duran ve tam anlaşılması olan seramik sanatımız bir "Sanat" disiplini olarak algılanma güçlüğü yaşamaya devam edecektir. Açılan sergiler, yapılan yayınlar akademik zorunluluk olarak değil bilimsel-sanatsal değerler, fikirler üretildikçe sunulmalıdır, bu süreç doğal akışında sürmelidir.

Gelecekte yapmak istediğiniz projeler nelerdir?

Yakın gelecek için henüz netleşen, olgunlaşan büyük çaplı bir projem yok. Uzun vadede ise yurtdışındaki önemli seramik merkezlerini görmek, oralarda çalışmalar yapmak istiyorum. Ayrıca henüz hiç yurt dışı kişisel sergim yok, profesyonel bir galeriyle başarılı bir sergi organizasyonu yapmak isterim. İstediğim imkanlarda kurabileceğim bir atölyeye sahip olursam çocukların çalışabileceğim projeler yapmak istiyorum.

Ceramic statues, allowing the first ceramic park of our country to be formed, numbering close to 100, do live among people in the city. As far as I know, there is no other example which is so live and concrete. Most of the other events for which lots of labor is spent, start and end at academic platforms distanced from folks. Ceramic exhibitions, on the other hand, is an area even most galleries stay away from. Therefore, only when we start taking our kids to museums, exhibitions all over the country in kindergarten and primary school age, instilling them art awareness; all disciplines of art will find their worth they deserve in our country. I hope to reach this awareness as the whole country.

Both as an educator and also as an artist, can we learn your thoughts on the academic and artistic dimension of ceramic art in our country?

First, I have to take a photograph. The number of ceramic fine artists in our country who have no organic links to being an academician, who survive with their own attitudes, is as few as the fingers of a hand almost. I see this as a problem, obstructing our ceramic art to get richer to be more powerful. I find it unnatural

that ceramic art in our country is being executed by academician ceramists almost entirely, save a few special examples. The disproportionate situation between independent artists and academician ceramists contributing to Turkish ceramic art, is taking us towards the monopolization of "academician ceramicist", allowing the academic community to dominate art of ceramics entirely. It is not so in other countries. Turkish Ceramic Art, most urgently should release itself from the monopoly of "academician-ceramicist", the paths of artist-academicians with strong artist identities must be opened, individual artist studios must be sponsored and projects must be developed so that the number of independent artists grows.

Our inexplicable ceramic art, which already sits on a thin line on the edge of a knife in terms of technology-science, traditionality-functionality, decorativeness and art-craft because of the publications and exhibitions with rather technology emphasis removed from theoretical approaches compromising from originality and innovation due to academic requirements and the haste of scoring points will continue to have a hard time being perceived as an "Art" discipline. Opened shows, made publications must be presented not as an obligation but as scientific-artistic values and ideas are created; this process must run in its natural course.

What are your future projects?

Right now, there is no large scale project that is clear and matured. In the long-term, I'd like to see important ceramic centers abroad doing work over there. Also, I still don't have any international solo shows, I'd like to go into a successful exhibition organization with a professional gallery. I'd like to go into projects where I can work with children should I get the chance to have a studio with facilities I desire.